

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

בפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה: מדינת ישראל – פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד דפנה יבין

נגד

הנאשם: אייל נחום

ע"י ב"כ עו"ד קרן נהרי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בכתב אישום הכולל 11 אישומים, בעבירות של מעשה מגונה בפומבי, בעילה אסורה בהסכמה, מעשה סדום בהסכמה, הטרדה מינית, נסיון להטרדה מינית, ואיומים.

הצדדים לא גיבשו הסדר לעניין העונש, וכל צד טען על פי מיטב שיקול דעתו. אסקור להלן את כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם, ואתייחס בהמשך למגוון חוות הדעת שהוגשו לעיוני, וכן לראיות נוספות שהגישו הצדדים ורלוונטיות לעניין העונש.

תיאור כתב האישום בו הורשע הנאשם

2. חלקו הכללי של כתב האישום מתאר את "סביבת העבודה" בה פעל הנאשם, ואת האופן בו ביצע את המעשים בהם הורשע.

אתר האינטרנט "שוקס" משמש כרשת חברתית באינטרנט לילדים ובני נוער, וכ"חצר" מפגשים וירטואלית עבורם (להלן - **אתר שוקס**). הילדים ובני הנוער הגולשים באתר יכולים לפתוח בו דף אישי, להציג תמונות, למסור מידע אישי - לרבות גילם ודרכי התקשרות אופציונאליות נוספות ברשת האינטרנט, ולרבות מספר המשתמש האישי שלהם בתוכנות להעברת מסרים באינטרנט, כגון: ICQ ו-Messenger (להלן - **תוכנות ה-ICQ ומסנג'ר**).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, במהלך השנים 2006-2010, שוחח הנאשם עם קטינות בגילאים 10-16, וזאת תוך עשיית שימוש בפלטפורמת הצ'אט באתר שוקס ובמטרה להטרידן מינית, ולנסות לשדלן להיפגש עימו, וזאת לצורך סיפוק צרכיו המיניים, תוך ניצול גילן הצעיר של הילדות, סקרנותן ותמימותן.

במהלך התקופה, ובכ- 4,000 פעמים, שלח הנאשם הודעות לקטינות שעשו שימוש באתר שוקס, ובין השאר, שלח הודעה שיש בה הצעה בעלת אופי מיני בנוסח אשר יפורט להלן או נוסח דומה לו: **"רציתי לספר לך שאני מחפש עוד תלמידות אחרי שלימדתי לא מעט בנושא מין ובנים. אז אם יש לך אומץ ואת סקרנית בנושא, ויש לך שאלות, את מוזמנת לפנות אלי! כמובן שזה יישאר רק ביני ובינך"** (להלן- **הודעת התפוצה**). הנאשם אף צירף את מספר ה- ICQ שלו על מנת להזמין את הקטינות ליצור עימו קשר.

בחלק גדול מההודעות שלח הנאשם פניה בזו הלשון: **"נראית טוב! שמרי על קשר ☺"** או **"איזה יפה את! מה קורה? ☺"** והודעות נוספות אשר מטרתן לפתות את הקטינות ליצור עימו קשר.

בנוסף, ובמהלך הגלישה באתר שוקס, נהג הנאשם לשוחח עם קטינות באמצעות שימוש בפלטפורמת הצ'אט, ובמקרים בהם נענו הקטינות לבקשתו ומסרו לו את מספר המשתמש שלהן לתוכנת ה- ICQ או המסנג'ר, נהג בהמשך לפנות אליהן ישירות באמצעות תוכנות אלה.

במהלך השיחות נהג הנאשם להזמין את הקטינות להיות עימו בקשר, תוך שהוא מציג עצמו בכזב כקטין ומפנה לתמונות בעמוד האישי שלו - תמונות של נער שאינו מכיר (להלן- **התמונות הכוזבות**). **הנאשם הרבה להחמיא לקטינות על יופיין, ולהתייחס למראה גופן, והכל תוך שימוש בסלנג ובשפה התואמת את גילן של הקטינות.**

להלן יפורטו עובדות האישומים השונים. בכל אישום ואישום יצוין פרק הזמן הרלוונטי לאותו אישום ויפורטו המעשים השונים שביצע הנאשם במהלך אותו פרק זמן.

3. **על פי עובדות האישום הראשון**, ביום 25.11.07, שלח הנאשם, שהיה באותה העת **מעל גיל 22**, הודעת צ'אט לא.א. שהייתה במועד הרלוונטי **בת 13 ו-4 חודשים**, ביקש ממנה את מספר ה- ICQ שלה, ומשנענתה לבקשתו, החל לשוחח עימה באמצעות תוכנה זו במשך 4-6 חודשים. במהלך תקופה זו, הטריד הנאשם את א.א. מינית מספר רב של פעמים, תוך שהוא מודע לגילה, בכך ששאל אותה שאלות חוזרות ונשנות שהתייחסו למיניותה, כגון: **מה היא לובשת והאם כבר קיימה יחסי מין**. כמו כן, ביקש הנאשם מא.א. שתתפשט, והורה לה לגעת בעצמה ולאונן, תוך שהוא כותב לה, באופן הפונה לדמיונה, כי הוא נוגע בה, מפשיט אותה, מבצע בה מין אוראלי ואף מחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ואף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

תיאר לה כי הוא מאונן בזמן הצ'אט עימה. במספר הזדמנויות א.א הביעה מבוכה וביקשה מהנאשם שיפסיק.

במספר הזדמנויות במהלך התקופה, ביקש הנאשם מא.א שתפעיל את המצלמה המחוברת למחשב שלה, ואף הוא עשה כן. באותם מקרים, הורה הנאשם לא.א להתפשט והתפשט אף הוא, כאשר במקרים אלה ראתה א.א את הנאשם במערומו ואף את איבר מינו והשניים שוחחו בצ'אט בכתיבה הכוללת תכנים מיניים.

בפעמים נוספות במהלך התקופה, הופיע הנאשם לפני א.א באמצעות המצלמה וביצע מעשה מגונה בפומבי בכך שאונן.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של מעשה מגונה בפומבי (קטין מתחת לגיל 16 שנים) (ריבוי מקרים) ובהטרדה מינית (ריבוי מקרים).

4. **על פי עובדות האישום השני**, ביום 11.10.09, נוצר קשר בין הנאשם, שהיה באותה עת **מעל גיל 24**, לב.ב - קטינה שהייתה בעת הרלוונטית **בת 12 ו-10 חודשים**, ואשר העלתה לאתר שוקס תמונות בהן היא נראית מצולמת בחדרה, וכן ציינה את מספר המסנג'ר שלה בדף האישי שפתחה. הנאשם, שלח לב.ב הודעה באמצעות המסנג'ר וכתב לה כי יש ברשותו תמונות עירום שלה. מיד לאחר מכן, שלח לה הנאשם, בקובץ מחשב, 3 תמונות שעוצבו בדרך ממוחשבת, ובהן נראה חדרה של ב.ב. ובו נערה ללא מראה פניה, כשהיא חשופת חזה, איבר מינה חשוף ומכנסיה משוכים כלפי מטה. הנאשם איים על המתלוננת בכך שכתב: **"אם את לא רוצה לראות את התמונות האלה במחשב עם מספר הפלאפון שלך והשם שלך, אז אני רוצה שתעשי איתי מצלמת אינטרנט"**, וזאת במטרה ש.ב. תפעיל את המצלמה המחוברת למחשב על מנת שהנאשם יוכל לצפות בה. ב.ב. ביקשה מהנאשם שיפסיק וימחק את התמונות.

בהמשך, שלח הנאשם לב.ב הודעה מאיימת נוספת בה ציין: **"מה ק' (אחותה של א.א) תגידי אם תראה את התמונות האלה באינטרנט?"**. כמו כן, הוסיף הנאשם וכתב כי הוא מכיר את בני משפחתה ופרטים אישיים נוספים. בתגובה, ב.ב. התנתקה מהמסנג'ר.

בשלב זה, ולאחר ש.ב. התנתקה מהמסנג'ר, טלפן הנאשם לב.ב ושאל אותה **"מתי את עושה איתי מצלמה?"**. ב.ב. ניתקה את השיחה. הנאשם הוסיף ושלח לב.ב הודעות מאיימות באמצעות המסנג'ר ישירות לטלפון הנייד שלה, וביניהן: **"כנראה שבאמת לא אכפת לך מהתמונות... מעניין", "איזה מהתמונות אמרנו לשמור ואיזה לא אכפת לך מהן?"**, וזאת במטרה לגרום לה להפעיל את המצלמה כאמור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

בין יום 11.10.09 ליום 21.10.09, המשיך הנאשם לשלוח לב.ב הודעות מאיימות במטרה לגרום לה להפעיל את המצלמה.

על מנת לסייע לב.ב במצב אליו נקלעה, התכתב דודה הבגיר עם הנאשם באמצעות המסנג'ר והציג עצמו כנערה בת 13. הנאשם, אשר סבר כי מדובר בב.ב אשר יוצרת עימו קשר, הזדהה לפני הדוד כנער בן 15, והמשיך במסכת שכנועיו והטרדותיו, וזאת במטרה לגרום ל"ב.ב" להפעיל את המצלמה, ובין היתר שיגר מחמאות הנוגעות ליופייה של ב.ב, למרות שנמסר לו שב.ב הינה בת 13.

בהמשך לאמור, ובתגובה לאמירה של הדוד לפיה ב.ב עומדת להתקלח, ניסה הנאשם להטריד את "ב.ב" מינית בכך שכתב "ממ חבל שאין לך מצלמה... היית מפעילה לי כשהיית חוזרת... רק עם מגבת... עם הגוף דוגמנית שלך!", וכן "בטוח היית דוגמנית מעולה! עם גוף מדהים כמו שלך... נראה לי שתיהני מלדגמן אפילו במגבת..."

הנאשם המשיך לשלוח לדודה של ב.ב, בסוברו כי מדובר בב.ב, אמרות כגון אלה, למרות הבעת הסתייגות ברורה מצידו של הדוד.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של אימים וניסיון להטרדה מינית (ריבוי מקרים).

5. על פי עובדות האישום השלישי, בסביבות החודשים אוקטובר- נובמבר 2008, נוצר קשר בין הנאשם, שהיה באותה עת מעל גיל 23, לג.ג - קטינה שהייתה בעת הרלוונטית כבת 13, ואשר נהגה לגלוש באתר שוקס, ואף ציינה בדף האישי שפתחה, את מספר הטלפון הנייד שלה ואת מספר תוכנת ה-ICQ. הנאשם פנה לג.ג באמצעות תוכנת ה-ICQ, ושוחח עימה על פני פרק זמן של 3-4 חודשים. במהלך השיחות ציינה ג.ג לפני הנאשם את גילה, ואף אמרה לו באיזו כיתה היא לומדת. במהלך אותה תקופה הטריד הנאשם את ג.ג מינית בכך שכתב לה דברים שונים המתייחסים למיניותה, כגון: האם היא קיימה יחסי מין? האם היא מאוננת? וכיוצא בזה. בהתייחס לחלק מן השאלות, הראתה ג.ג לנאשם כי האמור מטריד אותה, ואף כתבה לו כי יעזוב אותה כבר. באחת הפעמים שלח הנאשם לג.ג תמונה שלו או של אחר, בתחתונים בלבד, ללא מראה פנים. בהזדמנות אחרת, כתב הנאשם לג.ג כי אם לא תשלח לו תמונה שלה בתחתונים, הוא לא יניח לה. ג.ג ניסתה להתנתק מהקשר עם הנאשם, ובתגובה לאמור, במהלך חודש ינואר 2009, שלח הנאשם מסרונים לטלפון הנייד של ג.ג, ובין היתר ציין: "את זוכרת תשלחי לי את התמונה ואז אני יעזוב אותך". על מנת לגרום להפסקת הקשר עם הנאשם, שלחה לו ג.ג תמונה כפי שביקש.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה של הטרדה מינית (ריבוי מקרים).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

6. על פי עובדות האישום הרביעי, במהלך חודש יוני 2009, קיבלה הקטינה ד.ד, שהייתה **כבת 11**, ונהגה לגלוש באתר שוקס, את הודעת התפוצה ששלח הנאשם, ובתגובה מסרה לנאשם, שהיה בתקופה הרלוונטית **כבן 24**, את מספר ה-ICQ שלה. במהלך שבועיים שוחחו השניים באמצעות התוכנה, תוך שהנאשם **מתחזה לנער בן 16**. במהלך התקופה, הטריד הנאשם את ד.ד מינית בכך שהתייחס באמרות שונות למיניותה ואף הציע לה הצעות חוזרות בעלות אופן מיני, למרות שד.ד מסרה לו כי היא בת 13. בין השאר, כתב הנאשם לד.ד כי הוא רוצה **"לעשות לה נעים"** ושהיא **"תעשה לו גם"**. **הנאשם אף כתב לד.ד כי הוא רוצה לראות את החזה שלה, לגעת לה בחזה ולקיים איתה יחסי מין**. הנאשם תיאר בפני ד.ד את ניסיונו בתחום המיני, וציין כמה זה "כיף" לעשות "נעים לבנות". הנאשם ביקש מד.ד להתחבר למצלמה כדי שיוכל לראות אותה, אך היא סירבה. באחת ההזדמנויות ביקש הנאשם מד.ד כי תשלח לו תמונה שלה בבגד ים, ולאחר שעשתה כן, הטריד אותה הנאשם מינית בכך שאמר לה, בהתייחס לתמונתה, כי הוא מאונן. לאחר שד.ד שלחה את התמונה כאמור, ניסה הנאשם מספר פעמים לשדל אותה להיפגש עימו, אך היא סירבה וחסמה את גישתו ל-ICQ שלה.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה של הטרדה מינית (ריבוי מקרים).

7. על פי עובדות האישום החמישי, במהלך חודש אפריל 2008, קיבלה הקטינה ה.ה, שהייתה **כבת 12**, ונהגה לגלוש באתר שוקס, את הודעת התפוצה ששלח הנאשם, וכתגובה לקבלת ההודעה, מסרה לנאשם, שהיה בתקופה הרלוונטית **כבן 23**, כי הנושא לא מעסיק אותה. הנאשם כתב לה כי בכל זאת ישמח לשמור איתה על קשר, ובעקבות כך מסרה לו ה.ה את מספר ה-ICQ שלה והשניים היו בקשר שנמשך שנתיים, כאשר הנאשם מודע לגילה של ה.ה.

במהלך התקופה, במועדים שונים, הטריד הנאשם מינית את ה.ה בכך ששלח לה אמרות חוזרות באמצעות ה-ICQ המתייחסות למיניותה. כמו כן, סיפר לה הנאשם על התנסותו המינית, ובין השאר כיצד קיים יחסי מין עם בנות בקניון עזריאלי.

במהלך התקופה וב-10 הזדמנויות שונות, צפה הנאשם בה.ה מכינה שעורי בית והציע לה להתפשט מול המצלמה, אך היא סירבה. בנוסף, ביקש הנאשם מה.ה, מספר פעמים, לפגוש אותו בקניון עזריאלי, אך היא סירבה.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה של הטרדה מינית (ריבוי מקרים).

8. האישום השישי מפרט שורה של הטרדות מיניות וניסיון להטרדות מיניות שביצע הנאשם כלפי מספר קטינות אשר נהגו לגלוש באתר שוקס ונחשפו לתוכנה של הודעת התפוצה, וזאת כמפורט להלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

ביחס לקטינה ו.ו. - הקטינה שהייתה במועד הרלוונטי כבת 12, כתבה לנאשם, שהיה בתקופה הרלוונטית כבן 24, בתגובה להודעת התפוצה: "אני לא מבינה, אתה רוצה לקיים איתי יחסי מין?". בתגובה כתב לה הנאשם ביום 16.9.09 הצעה חוזרת בעלת אופי מיני: "לא מאמי, אלא אם את רוצה 😊, אבל אם יש לך שאלות או דברים שאת רוצה לדעת או מוזמנת לדבר איתי מהממת!".

ביחס לקטינה ז.ז. - הקטינה שהייתה במועד הרלוונטי כבת 12, התבקשה על ידי הנאשם עובר ליום 24.12.08, להיות איתו בקשר, תוך שהנאשם מזדהה כנער בן 15. ז.ז. ניסתה להתעלם מפנייתו וכתבה לו כי היא צעירה ממנו, אולם בין הימים 24.12.08 ל-1.1.09, הטריד הנאשם, שהיה מודע לגילה, את ז.ז. בכך שכתב לה אמרות כגון: "למה סקסית? תסתכלי איזה גוף מדהים יש לך איזה סקסית את! למה שלא נדבר ונכיר 😊?", וכן "הי מהממת! אבל את באמת סקסית! תסתכלי בתמונה איזה יפה את, ואיזה גוף סקסי יש לך! מסקנה את סקסית ביותר 😊", והמשיך להציע לה להיות איתו בקשר, חרף סירובה ואמירות ברורות מצידה כי פניותיו מטרידות אותה וכי תפנה להוריה ולמשטרה.

ביחס לקטינה ח.ח. - הקטינה שהייתה במועד הרלוונטי כבת 12, דחתה את הודעת התפוצה ששלח לה הנאשם, ובתגובה, ביום 2.9.09, הטריד אותה הנאשם בכך ששלח לה אמרות חוזרות המתייחסות למיניותה.

ביחס לקטינה ט.ט. - הקטינה שהייתה במועד הרלוונטי כבת 12, דחתה את הודעת התפוצה ששלח לה הנאשם, ובתגובה, ביום 19.9.09, הטריד אותה הנאשם בכך ששלח לה הודעות בדבר רצונו להיפגש איתה, למרות שהראתה לו כי אינה מעוניינת.

ביחס לקטינה י.י. - הקטינה שהייתה במועד הרלוונטי כבת 13, קיבלה בשני מועדים שונים את הודעת התפוצה ששלח לה הנאשם, ובהמשך יצר איתה הנאשם קשר באמצעות תוכנת ה-ICQ ושאל האם היא קיימה כבר יחסי מין, העיד על עצמו כמי שהינו בעל ניסיון בקיום יחסי מין עם הרבה בנות, ושלח לה את התמונות הכוזבות.

במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, שלח הנאשם אלפי הודעות לקטינות שנהגו להשתמש באתר שוקס, וזאת מתוך מטרה כי הקטינות יענו להצעתו וייצרו עימו קשר באמצעות תוכנת ה-ICQ או המסנג'ר- שם יוכל להטרידן מינית או להציע להן הצעות בעלות אופי מיני.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של הטרדה מינית (ריבוי מקרים המתייחסים לקטינות שכינוייהן פורטו לעיל), וכן בניסיון להטרדה מינית (ריבוי מקרים המתייחסים למאות קטינות שגלשו באתר שוקס).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

9. על פי עובדות האישום השביעי, ביום 14.3.10, ובמסגרת חקירת המשטרה, פתח שוטר חשבון משתמש באתר שוקס, תוך שימוש בשם פיקטיבי - אסתר פרקש" (להלן - "אסתר"). בדף הפרטים האישי הזין השוטר, בין השאר, את תאריך לידתה של "אסתר" - 12.7.96, ובמסגרת פעולה זו, שלח לנאשם "בקשת חברות" באמצעות האתר. ביום 19.3.10 יצר הנאשם קשר עם "אסתר", והציע לה לשמור על קשר, כמו גם צירף את מספר ה-ICQ שלו. השוטר פתח חשבון ICQ על שם "אסתר" ויצר באמצעותו קשר עם הנאשם.

הנאשם, שהיה סבור כי הוא משוחח עם "אסתר" בת ה-13, התחזה לנער בן 16, וניסה לשכנע אותה שתפעיל את מצלמת הרשת. בהמשך, כתב הנאשם ל"אסתר" אמרות חוזרות ונשנות המתייחסות למיניותה, לאפשרות כי ייפגשו, שאז ילמד אותה איך להתנשק והיא תהנה. בהמשך כתב הנאשם ל"אסתר": "אתם הרווחתם יש לכם דגדגן", וכשכתב לו השוטר: "דגדגן?", ענה הנאשם: "זה נקודה למטה שכשנוגעים בה אצל בנות זה הכי נעים בעולם... צריך לגעת בזה קצת ולהזיז את האצבע על זה... הייתי יכול להראות לך". הנאשם הוסיף והורה ל"אסתר" שלא לספר על האמור לאף אחד.

ביום 17.4.10 שוחח הנאשם בשנית עם "אסתר" וניסה לשדלה להיפגש עימו, ואף סיפר לה כי לימד מישהי כיצד להתנשק והציע ללמדה.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון להטרדה מינית (ריבוי מקרים).

10. על פי עובדות האישום השמיני, בחודש ספטמבר 2007 יצר הנאשם קשר עם כ.כ, שנהגה לגלוש באתר שוקס, ואף ציינה בדף האישי שפתחה את גילה - 14 ו-8 חודשים. הנאשם, שהיה באותה עת מעל גיל 22, החמיא לה למראה גופה ושלה לה את מספר הטלפון הנייד שלו.

כשלושה שבועות לאחר תחילת הקשר, החלו להיפגש השניים, כאשר במהלך התקופה ידע הנאשם את גילה המדויק של כ.כ.

ביום 22.3.08, בעל הנאשם את כ.כ, בהסכמתה, וזאת כשהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, בהיותם בביתה בהרצליה.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה של בעילה אסורה בהסכמה.

11. על פי עובדות האישום התשיעי, במהלך שנת 2006, נוצר קשר באמצעות רשת האינטרנט, בין הנאשם, שהיה בתקופה הרלוונטית כבן 21, לבין ל.ל- שהייתה בתקופה הרלוונטית כבת 15, כאשר הנאשם תכנן, כבר בתחילת הקשר, להיפגש עם ל.ל על מנת לקיים עימה יחסי מין, וזאת על אף שידע את גילה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

במועד כלשהו, לפני חודש יולי 2006, ובטרם מלאו לל.ל 15 ו-7 חודשים, פגשה ל.ל את הנאשם וחברו-יונתן מוזס, שאף הוא היה כבן 21 (להלן- **יונתן**), והשלושה נסעו לביתו של יונתן בישוב שוהם. בביתו של יונתן בעל הנאשם את ל.ל, בהסכמתה, וכן ביצע בה מעשה סדום בהסכמתה, בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה וכן את איבר מינו לפיה. **מיד לאחר מכן, קרא הנאשם ליונתן אשר הצטרף אליו והנאשם הדריך את יונתן כיצד לקיים יחסי מין עם ל.ל, ואף פנה לל.ל בבקשה כי תקיים יחסי מין עם יונתן. ל.ל, לאחר היסוס, ובשל לחצו של הנאשם, הסכימה לקיים יחסי מין עם יונתן. הנאשם בעל שוב את ל.ל, בהסכמתה, בנוכחות יונתן, בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ומיד לאחר מכן, בעל אף יונתן את ל.ל בנוכחות הנאשם.**

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של בעילה אסורה בהסכמה ומעשה סדום בהסכמה.

12. **על פי עובדות האישום העשירי**, בחודש יולי 2006, הכיר הנאשם, שהיה בתקופה הרלוונטית **כבן 21**, באמצעות ל.ל- הנזכרת באישום העשירי, את מ.מ. שהייתה בתקופה הרלוונטית **כבת 14 ו-4 חודשים**, ובין השניים נוצר קשר אשר כלל שיחות טלפון ומפגשים.

בחודש ספטמבר 2006, עת הייתה מ.מ בת 14 ו-6 חודשים, בעל אותה הנאשם וביצע בה מעשה סדום בהסכמה בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה והחדיר את אצבעותיו ואת איבר מינו לאיבר מינה. הנאשם עשה כן פעמים רבות במהלך השנה שתכפה לאחר מועד זה.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של בעילה אסורה בהסכמה (ריבוי מקרים) ומעשה סדום בהסכמה (ריבוי מקרים).

13. **על פי עובדות אישום אחד עשר**, עובר לחודש יוני 2008, נוצר קשר בין הנאשם, שהיה בתקופה הרלוונטית **כבן 23**, לבין נ.נ, שהייתה בתקופה הרלוונטית **כבת 13 ו-10 חודשים**, תוך שהנאשם מודע לגילה.

במהלך התכתבויות אינטרנטיות שהוחלפו בין השניים, ביקש הנאשם מנ.נ, בהזדמנויות שונות, להפעיל את המצלמה המחוברת למחשב, והטריד אותה מינית בכך שכתב לה התייחסויות חוזרות ונשנות למיניותה, ובין השאר, אמר לה להוריד את חולצתה, החמיא לגופה ואף סיפר לה שהוא מאונן תוך כדי התבוננות בה. הנאשם אף הציע לנ.נ לעשות מעשים מיניים בגופה שלה, להוריד את חולצתה, להתפשט ולאונן, וזאת בזמן שהוא מתבונן בה.

ביום 16.9.08, בהיות נ.נ כבת 14, פגש בה הנאשם בקניון בראשל"צ. נ.נ חזרה וסיפרה לו כי היא בת 14, ואילו הנאשם הזדהה בפניה כבן 16. באותו מועד, נכנסו השניים לשירותים בקניון וקיימו מגע מיני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

במשך חודשיים לאחר הפגישה המתוארת לעיל, ובעוד נ.נ. סבורה כי הנאשם הינו בן 16 שנים, בהזדמנויות שונות, בעל הנאשם את נ.נ. בהסכמתה, וזאת בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, וכן ביצע בה מעשי סדום בהסכמה בכך שהחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה בשתי הזדמנויות, וכן לפיה בהזדמנויות שונות.

כחודשיים לאחר הפגישה המתוארת לעיל, הודה הנאשם בפני נ.נ. כי הוא בן 23, ולמרות שנפגעה קשות משקרו של הנאשם, החליטה נ.נ. להמשיך ולהיות בקשר זוגי עימו בשל רגשותיה כלפיו. מאז, ולאורך כל התקופה - עד ליום מעצרו - 27.6.10, בעל הנאשם את נ.נ. בהסכמה וביצע בה מעשי סדום בהסכמה, בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה ולפיה, וזאת בהזדמנויות רבות.

בשני מקרים, שהתרחשו לאחר יום 29.3.09, ובהיות נ.נ. בת 14 ו-7 חודשים, בעל אותה הנאשם, בהסכמתה, **ובנוכחות מ.מ. - הנזכרת באישום העשירי**.

במסגרת אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של בעילה אסורה בהסכמה (ריבוי מקרים), מעשה סדום בהסכמה (ריבוי מקרים) והטרדה מינית (ריבוי מקרים).

תסקיר שירות המבחן

14. שירות המבחן התייחס בתסקיר לרקע המשפחתי והלימודי של הנאשם, וכן לתהליך השיקום אותו החל לעבור, ולמשמעותו.

15. הנאשם, כבן 26, הבכור מתוך ארבעה ילדים, גדל במשפחה נורמטיבית. אביו של הנאשם הינו הנדסאי ואמו מורה במקצועה, אשר תפקדה בשנים האחרונות כעקרת בית. לאחר סיום לימודי התיכון, המשיך הנאשם ללימודי הנדסת מחשבים בטכניון במסגרת העתודה האקדמאית. לאחר ארבע שנים (בהן לא הצליח להשלים את לימודיו), התגייס הנאשם לצה"ל, ושירת כקצין וכראש צוות פיתוח מערכות שליטה ובקרה לכוחות היבשה, בחיל התקשוב.

16. במסגרת הליך המעצר ואבחון של הנאשם, התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל יכולות טכניות ואנליטיות גבוהות, אולם אובחן פער בין יכולותיו השכליות לבין תבניותיו הרגשיות, בהן ניכר חוסר בשלות. שירות המבחן ציין כי דרכי חשיבתו ופעולתו מאופיינות בתכנון, הסתרה, כוחניות, ניצול, וניכר כי סובל מחסכים רגשיים. עוד צוין כי נראה שהנאשם מתמקד בצרכיו שלו ובעיסוק יתר בתכנים מיניים, במיוחד עם קטינות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

17. שירות המבחן התרשם כי חוסר בטחונו העצמי של הנאשם, קשור לאופן בו חווה את תפקוד התא המשפחתי (דומיננטיות האם ביחס לאב) ותרם להתמקדותו במישורים מיניים תוך שימוש ביכולותיו השכליות. בהתנהגותו כלפי המתלוננות באו לידי ביטוי צרכיו של הנאשם להיות שולט, לחוש בטוח, דומיננטי ומצליח. אותו עיכוב בהתפתחותו הרגשית, הציב את הנאשם ברמה דומה לרמתן של המתלוננות, וזאת בנוסף לקווים אגוצנטריים של התמקדות בסיפוק דחפיו וצרכיו, שאף הם באו לידי ביטוי.
18. באשר לאפיק הטיפול - שיקומי, החל ממועד שחרורו ממעצר, שולב הנאשם בקבוצה פסיכו – חינוכית לטיפול בעברייני מין, וכן שולב במקביל בטיפול פרטני. להערכת מטפלו, עיסוקו במין, הלא תואם בבחינה גילאית, אפיין את נתוניו הבלתי בוגרים. מטפלו של הנאשם ציינו כי הנאשם משתף פעולה, מעוניין בהעמקת הטיפול ואף זקוק להמשך טיפול אינטנסיבי. בהקשר זה, הוצע על ידם לשלבו במרכז יום לטיפול בעברייני מין בפתח תקווה.
19. שירות המבחן ציין כי השתלבותו של הנאשם, כמו גם של בני משפחתו, בטיפול, מסייעת לו להיות מודע לכך שעליו להעמיק הבנת הסיבות למעשיו, תוך הפנמת ורכישת כלים לשיפור שליטתו בעצמו, בדחפיו וברצונותיו, כולל בדיקת עולמו הרגשי, אופן השימוש שעושה בעולמו השכלתני, התמקדותו בעצמו ומעמדו כגבר וקשייו להבין ולהתחבר לרגשי הסובבות אותו, מצב המקל ומאפשר לפעול לניצולן תוך ביצוע עיוותי חשיבה.
- הנאשם נמצא היום בתחילתו של ההליך הטיפולי ועד כה גילה מוטיבציה להעמיק הבנתו והכרתו את עצמו. עם זאת, סבור שירות המבחן, כפי שעולה אף מהערכת המסוכנות שעיקריה יפורטו בהמשך, כי עד כה, למרות הטיפול שעבר, לקיחת האחריות מצידו עדיין אינה מלאה, רמת הסיכון קיימת ועליו להשתלב בתהליך טיפולי אינטנסיבי, ובכך תפחת רמת הסיכון המשמעותית הנשקפת ממנו.
20. מעבר לאמור לעיל, התסקיר אינו כולל המלצה עונשית או טיפולית, וקצין המבחן חתם את התסקיר באומרו כי בשים לב לחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם, ולאור צרכיו הטיפוליים, יכול שירות המבחן לבחון האפשרות לשלבו במרכז יום לטיפול בעברייני מין בפתח תקווה, היה ובית המשפט ימצא לנכון להורות לעשות כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

הערכת מסוכנות

21. חוות דעתו של המרכז להערכת מסוכנות כוללת התייחסות לרקע המשפחתי הנורמטיבי של הנאשם, לנתונו האישיים, לאופן התנהלותו החל משלב המעצר, ולחוות הדעת שהתקבלו בעניינו.

22. ביחס להתייחסותו לעבירות אותן ביצע, צוין בחוות הדעת כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו וההתרשמות הינה כי דבריו נטולי חיבור רגשי (ראה עמ' 16 לחוות הדעת, וכן עמ' 20, פרק "אבחון וטיפול").

23. חוות הדעת מפרטת את משמעותם של פקטורים דינאמיים ופקטורים סטאטיים על הערכת מסוכנותו של הנאשם.

הפקטורים הסטאטיים הם אותם פקטורים הקשורים לעברו של אדם ולפנומנולוגיה של עברותיו, ובעניינו – היותו של הנאשם לומד ועובד לאורך השנים; העדר שימוש בחומרים ממכרים; העובדה כי מדובר בהרשעתו הראשונה. בקטגוריה זאת מפרטת חוות הדעת נתונים מגבירי סיכון: הקטינות המתלוננות אינן בנות משפחה, אלא קטינות אליהן כיוון הנאשם מלכתחילה תכנים מיניים, ללא היכרות מוקדמת; העבירות בוצעו בדפוס דומה, לרבות במקום ציבורי או בנוכחות אדם אחר; בוצעו עבירות "ללא מגע" כגון חשיפת איבר מינו באינטרנט; בוצעה אף עבירת איומים; הנאשם רווק ומעולם לא קיים משק בית משותף עם בת זוג.

פקטורים סטאטיים אלה, על פי הערכת המסוכנות, מעמידים את הנאשם ברמת מסוכנות מינית גבוהה.

הפקטורים הדינאמיים הינם גורמים הקשורים לאישיותו, לסביבתו, ולנטייתו המיניות של אדם. פקטורים דינאמיים עשויים להשתנות עם חלוף הזמן או בתגובה להתערבות טיפולית. בעניינו – היותו של הנאשם בעל לקות בתחום האינטימי; קיומם של עיוותי חשיבה בנושאים הקשורים לעבירות וכן למיניות ולזוגיות; השפעתו המרתיעה של ההליך המשפטי.

24. צוין בחוות הדעת כי העמדה שהביע הנאשם, כמו גם הוריו, משקפת התייחסות למעשים שביצע הנאשם ככאלה שאינם מעידים על אישיותו, ועמדה זאת עלולה למנוע מבני המשפחה לסייע לנאשם בזיהוי מצבי סיכון עתידיים. הנאשם ובני משפחתו מצויים בטיפול אך מדובר בתהליך הנמצא בראשיתו, והרושם הוא כי הנאשם עדיין פחות ער לגורמים הקרימונוגניים כמו עיוותי חשיבה ומשיכה מינית אפשרית לקטינות, ולא נרכשו מספיק אסטרטגיות מניעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

25. בבואו של המרכז להערכת מסוכנות להעריך את מכלול הנתונים הרלוונטיים, נקבע כי העובדה שהנאשם ובני משפחתו מצויים בטיפול תורמת להפחתה מסוימת ברמת המסוכנות, אך השילוב שבין הגורמים הסטטיים לגורמים הדינאמיים והקליניים, מעמיד אותו ברמת מסוכנות בינונית - גבוהה.

26. כמו שירות המבחן, אף המרכז להערכת המסוכנות סבר כי הנאשם זקוק לטיפול יעודי בעברייני מין אשר יכול לסייע לו בהבנת המניעים לעבריותיו, ניהול מצבי סיכון, ועבודות על יחסים בינאישיים ומיניות בריאה.

ראיות ההגנה לעונש

27. ההגנה העידה מטעמה עדי אופי אשר תיארו את תפקודו הנורמטיבי של הנאשם בתחנות חייו - תקופת לימודיו ותקופת שירותו הצבאי. בנוסף הוגשה מטעם ההגנה חוות דעת פסיכולוגית, אשר, בין היתר, מסכמת את ההליך הטיפולי שעבר הנאשם ומכילה המלצה להמשך טיפול. חוות הדעת נחתמה על ידי הפסיכולוג הקליני, ד"ר נמרוד שני, והקרימינולוגיות הקליניות, גב' תאה פינקלשטיין וגב' דנה קייזר, שאף העידה בשלב ראיות ההגנה לעונש. הוגש אף מסמך רפואי ממנו עולה כי הנאשם סובל ממחלת הפסוריאזיס וממחלת נשימה (אסטמה).

אסקור להלן את תמציתן של ראיות ההגנה לעונש.

עדויות האופי

28. מעדותה של ד"ר טלי פלוטקין, מי שהייתה מנהלת בית הספר התיכון בו למד הנאשם עולה כי תפקודו החברתי והלימודי של הנאשם היה ללא דופי, ובמשך שנות לימודיו הוא נחשב לתלמיד אהוב, חרוץ ומוכשר. תמונה דומה עולה אף מעדותו של מר מוטי רוסו, מי שהיה מורהו של הנאשם, ונשאר עימו בקשר. מר רוסו תיאר כי הנאשם תרם מכישרונו ומרצו לסייע לתלמידים אחרים.

29. מר אורגד שני, חברו של הנאשם מתקופת שירותו הצבאי, תיאר את הנאשם כ"בחור נעים, חברותי מאד, אינטליגנטי, מקצועי, אוהב לעזור, נרתם למשימות כשצריך אותו...".

מר איהם גורן שימש כמפקדו של הנאשם בשירותו הצבאי, ומעדותו נלמד כי תפקודו של הנאשם כקצין, וכראש צוות פיתוח, היה למופת, הן מבחינה מקצועית והן מבחינה חברתית.

30. הוגשו מכתבים ואישורים נוספים (נע/4-נע/5), אשר מהם ניתן ללמוד על התפקידים שביצע הנאשם במקצועיות בתקופת שירותו הצבאי, ועל הצטיינותו בלימודים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

31. הנאשם, בדברו האחרון, הביע צער על מעשיו, תיאר את חשבון הנפש שערך, את ההליך הטיפולי אותו עובר, וביקש כי בית המשפט יאפשר לו להמשיך את ההליך הטיפולי במסגרת מרכז היום לטיפול בעברייני מין בפתח תקוה.

חוות הדעת הפסיכולוגית

32. חוות הדעת סוקרת את נתוניו האישיים והמשפחתיים של הנאשם, וכיון שהדברים צוינו במסגרת התסקיר והערכת המסוכנות, לא מצאתי לחזור על הדברים.

33. בפרק העוסק בהתפתחותו המינית של הנאשם וקשריו הזוגיים תואר כי הנאשם היה בקשר זוגי כשהיה בן 16 וחצי (והברתו הייתה צעירה ממנו ממנה), קשר אשר נמשך מספר שנים וכלל יחסי מין. הנאשם דיווח על קשר זוגי נוסף שנמשך 7 חודשים, עת היה בן 18 וחברתו בת 17 וחצי. מדובר בשני קשרים זוגיים נורמטיביים. סביב גיל 19, נראה כי חל שינוי בהתנהגותו הנורמטיבית של הנאשם, והוא דיווח לכותבי חוות הדעת על כמות מערכות יחסים מיניות ועיסוק סביב נושא המין שנראה מעל לממוצע לגילו. יחד עם זאת, להערכת כותבי חוות הדעת, לא ניתן לראות בכך אלמנט התמכרותי, שכן לדברי הנאשם, כאשר הגיע לביתו הוא לא חשב על מין ולא עסק בעניין אף במסגרת השעות בהן היה בצבא, ועל כן נראה כי לא היה בעיסוק במין כדי להשפיע על תפקודו היומיומי.

34. מניתוח תוצאות האבחון שנערך לנאשם טרם תחילת הטיפול עולה כי קיים פער בין יכולתו השכלתנית לחוסר בשלות ברמה האישיותית רגשית. כתוצאה מכך, נוצר רושם כי מערכות היחסים שיוצר הנאשם, נעדרות מימד של עומק והתחייבות, ויש בהן התמקדות במימדים פונקציונאליים קונקרטיים של עשייה והתנהגות, יותר מאשר חיבור ושיתוף רגשי.

35. נלמד מהאבחון כי הנאשם מצוי במצוקה רגשית המאופיינת בתחושות של עצב ודכדוך, וכן עלו תחושות של בלבול, חוסר אונים, חוסר תקווה ופסימיות.

36. ברמה האישיותית, התקבל רושם כי הנאשם בעל ביקורתיות עצמית מוגזמת, ועלול לחוש אשמה ודיכאון כאשר אינו עומד ביעדים אותם הוא מציב לעצמו. רמת הדימוי העצמי ותחושת הערך העצמי שנצפו באבחון היו נמוכות, ונראה כי הנאשם נוטה להשתמש בהגנות פסיכולוגיות מסדר גבוה, כדוגמת אינטלקטואליזציה, אך מנגנונים אלה אינם יעילים בהפחתת החרדות שהוא חווה.

37. חוות הדעת סוקרת את הדינמיקה המשפחתית, את דומיננטיות האם לעומת עמדתו היותר פאסיבית של האב, ואת ציפיות ההצלחה, הסמויות והגלויות, שספג הנאשם לאורך השנים. בהקשר זה צוין כי במשפחתו של הנאשם נתפסת התנהגות חריגה או בעלת אופי של סיכון כהתנהגות שלילית. לדעתו של ד"ר שני, יש באמור לעיל כדי ליצור חוויה של כפייה וחוסר נוחות, שכן הציפיות מהילדים אינן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

מאפשרות קיומם והופעתם של צדדים נוספים ו"משוחררים" יותר או פורצי דרך, וכי ניתן להסביר חלק מהתנהגותו של הנאשם, כמעין אפיק של התמרדות שאינה בהכרח מודעת.

38. מהפרק הסוקר את הטיפול בקבוצה הפסיכו - חינוכית לעברייני מין, עולה כי מדובר בתוכנית מובנית בה השתלב הנאשם, המוגדרת כתוכנית ל-6 חודשים ומטרותיה: (א) הפחתת רמת המסוכנות בטווח הקצר והארוך; (ב) להוות שלב מכין לטיפול יעודי קבוצתי לעברייני מין; (ג) להוות מערך תמיכה רגשית, הן דרך הכלים הקוגניטיביים – התנהגותיים שמועלים בה, והן דרך שילובו של המטופל במערך של אנשים המתמודדים עם קשיים דומים. הובהר כי מדובר בתוכנית בעלת מטרות "צנועות" לעומת מטרותיה של קבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין. הנאשם השתתף בכל המפגשים שהתקיימו, שיתף פעולה, עמד בדרישות הטיפולים, ונראה כי הפיק תועלת מההליך הטיפולי. להתרשמות כותבי חוות הדעת (ששניים מתוכם אף הנחו את הקבוצה), בסיום הטיפול הפסיכו-חינוכי מצוי הנאשם בשלב תואם של ההליך הטיפולי אמנם, ההליך הטיפולי טרם הסתיים אולם אובחנו שינויים התואמים את משך הטיפול. צוין כי מטבע הדברים, תהליכי הפנמה הינם תהליכים ממושכים, אולם ניתן להבחין בתחילתם, מה גם שלנאשם מוטיבציה גבוהה להמשך הטיפול.

39. מהפרק הסוקר את הטיפול הפרטני נלמד כי מדובר במסגרת של שתי פגישות בשבוע, כאשר טיפול זה מתוכנן להיות ארוך טווח. בתחילת הטיפול נראה הנאשם מבולבל, מבוהל ומגיב באופן דיכאוני למצב בו הוא נמצא. הנאשם לא הבין כיצד התהפך עליו עולמו שכן ראה עצמו כ"ילד טוב", מוצלח, עתודאי וקצין בצבא, מצטיין בלימודים ומוערך בעבודתו, מצליח מבחינה חברתית, ובן למשפחה חמה ואוהבת, והנה בחוויה שלו, בן רגע הפך לעברייני מין על כל המשתמע מכך. עם התקדמות ההליך הטיפולי ניתן היה לראות שיפור במיומנויות הרגשיות של הנאשם, דבר שיכול ללמד על פרוגנוזה חיובית לעתיד. הרושם הוא כי הנאשם מתקדם ביכולת הזיהוי שלו את המנגנונים המחשבתיים השגויים שעמדו בבסיס התנהגותו, בוחן את התמודדותו עם מצבים מתסכלים, ואת הדרכים העומדות לפתרון. נראה כי הנאשם החל להשתחרר מהצורך שחש לרצות את הוריו, ובולטת השפעתם החיובית של הוריו, המעורים אף הם בתהליך הטיפולי. אציין במאמר מוסגר כי ממכתבו של הפסיכולוג ד"ר אלי הירש (נע/3) עולה כי הוריו של הנאשם, החלו בטיפול משפחתי, ומגלים הבנה לחשיבות בהתמודדות עם המשבר המשפחתי באמצעות כלים טיפוליים. הטיפול הפרטני אותו עובר הנאשם מתייחס אף לעיוותי החשיבה בהם הח, ובכללם המחשבה כי הוא "מלמד" את הקטינות את רזי ההתנהגות המינית - כשהוא עושה הרחבה מעוותת של התפקיד ההורי שהוטל עליו כלפיו אחיו הקטנים.

להערכת המטפלת, הנאשם מפנים ומיישם תובנות, וגם אם באופן טבעי קיימת מדי פעם מידה מסוימת של רגרסיה, הרי שניתן לומר שבאופן כללי מדובר על תהליך עקבי של התקדמות ולמידה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

40. בשים לב לנתונים השונים העולים מחוות הדעת, למוטיבציה שמגלה הנאשם בהליך הטיפולי, ליכולתו להיתרם ממנו, ולהתרשמות כי הפרוגנוזה הטיפולית עד כה, הינה חיובית מאד, ממליצים כותבי חוות הדעת כי הנאשם יישלח לבדיקת התאמה לקראת שילובו האפשרי במרכז יום לטיפול יעודי בעברייני מין.

מסמכים רפואיים

41. ממסמך "סיכום ביקור אמבולטורי" מיום 13.8.08 (עמ' 2 לנע/2), עולה כי **הנאשם סובל ממחלת הפסוריאזיס** וממחלת נשימה (אסטמה). במסמך צוין כי בתקופת שירותו הצבאי הופנה הנאשם לרופא העור אשר ציין כי מחלת הפסוריאזיס ממנה סובל הנאשם באה לידי ביטוי בפריחה המתפשטת על 50% משטח גופו.

מטופס הפניה לאשפוז מיום 11.3.09 (עמ' 1 לנע/2) עולה כי חלה החמרה במצבו של הנאשם וכי בעת הבדיקה כיסתה הפריחה קרוב ל-90% משטח גופו. הנאשם הופנה לטיפול אקלימי בים המלח.

טיעוני הצדדים

42. כאמור לעיל, בין הצדדים לא גובש הסדר לעניין העונש, וכל צד טען על פי טעמו.

התובעת, עו"ד דפנה יבין, עתרה להשתת עונש מאסר בפועל בן מספר שנים, מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננות.

עו"ד יבין ביססה עתירתה על הנימוקים הבאים: חומרת העבירות; היקפן; משך הזמן בו בוצעו; גילן הצעיר של קורבנות העבירה; היבטים אלימים שנתגלו במעשיו של הנאשם אשר מצאו ביטוי, בין היתר, באישום השני; היותה של רשת האינטרנט בכלל, ואתרים המיועדים לבני נוער בפרט – כר פורה לעבריינות מין כלפי קטינים וחובתו של בית המשפט לשדר מסר נחרץ ומרתיע לעבריינים פוטנציאלים; הערכת המסוכנות של הנאשם אשר הוגדרה כ"בינונית-גבוהה", והצורך בהגנה על הציבור ובכלל זה, על שלמות גופם ונפשם של קטינים.

באשר להיבט השיקומי, עמדה התובעת על נתונים שונים העולים מתוך התסקיר, הערכת המסוכנות, וחוות הדעת הפסיכולוגית שהגישה ההגנה. התובעת הדגישה כי קיימת האפשרות לשלב את הנאשם בהליך טפולי במסגרת בית המאסר, ובמסגרת זאת הוגשה סקירה ממינהל טיפול ושיקום האסיר בשב"ס (המסמך תע/1). מהמסמך עולה כי שב"ס מפעיל תוכנית שיקום לעברייני מין הכוללת קבוצות פסיכו - חינוכיות (15-12 מפגשים), וכן קבוצות ייעודיות לטיפול בעברייני מין (תוכנית הנמשכת 24-18 חודשים). בנוסף, מפעיל השב"ס תוכניות טיפוליות במסגרת מחלקות ייעודיות לטיפול בעברייני מין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

התובעת התייחסה בטיעוניה לעדיי האופי שדיברו בשבח של הנאשם וציינה: **"...קראנו ושמענו גם את כל הדברים והמילים הטובות שכתבו עליו אוהביו וחבריו שכלל לא היו מודעים למעשה, ולמעשה הפן האפל באישיותו של הנאשם לא היה ידוע להם. כל אלה, לטעמנו, לא יכולים לטשטש את מעשיו החמורים של הנאשם, אשר נשא על פניו מסיכה, ותפקד במערכות חיים מסוימות, בעוד באחרות היה מסוכן וממשיך להיות כזה"**.

בשקלול הנתונים שפירטה, סברה עו"ד יבין כי יש מקום להטלת מספר רכיבי ענישה כמפורט לעיל.

43. **הסנגורית, עו"ד קרן נהרי**, סברה כי יש מקום ליתן משקל בכורה לשיקול השיקומי - טיפולי, ולהימנע משליחת הנאשם לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח.

עו"ד נהרי מנתה מספר טיעונים אשר לטעמה, יש בהצטברותם כדי להוביל למסקנה כי אין זהו המקרה בו יש להשית על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה מאחורי סורג ובריח, וזאת כמפורט להלן: גילו הצעיר של הנאשם; היותו נעדר עבר פלילי; המשמעות שיש ליתן להודאתו במיוחס לו והבעת החרטה; היבטים חיוביים רבים באישיותו כעולה מעדויות האופי שנשמעו ומהמסמכים שהוגשו; מצבו הבריאותי והקשיים עמם מתמודד כעולה מהמסמך הרפואי נע/2; העובדה כי הנאשם נענש אף בהיבטים אחרים, לרבות הדחתו מהשירות הצבאי.

ביחס לחומרת העבירות נטען כי רוב הקורבנות לא התלוננו ביוזמתן, ואף למתלוננות לגביהן הורשע הנאשם בעבירות של בעילה אסורה בהסכמה, אין אינטרס כי יושת על הנאשם עונש מאסר. עוד הוסבר, וכך ניסתה הסנגורית לאבחן חלק מפסקי הדין שהגישה התובעת, כי הפער בין גילו של הנאשם לגילן של הקטינות אינו פער משמעותי מאד, וזאת בניגוד למקרים בהם מורשע נאשם בן 50 בעבירות מין בקטינות.

נטען כי בתקופה בה היה עצור, הוא הותקף על ידי אסירים אחרים וכי **"העונש בשבילו הוא הרבה יותר חמור מאשר אסיר רגיל, בגלל מהות המעשים"**.

חלק נכבד מטיעוניה הקדישה עו"ד נהרי לסקירת הנתונים השונים הקשורים להליך הטיפולי שעבר (ועובר) הנאשם, למוטיבציה הגבוהה שהפגין, לתמיכה המשפחתית לה הוא זוכה, ולסיכויים הלא מבוטלים כי הליך טיפולי זה יוביל לתוצאות חיוביות - עבור הנאשם, ועבור החברה כולה. אזכיר בהקשר זה כי הסנגורית עתרה לאפשר לנאשם להשתלב במרכז היום לטיפול בעברייני מין עוד טרם שמיעת טיעוני הצדדים לעונש וגזירת דינו של הנאשם - בקשה אשר נדחתה על ידי.

מכל מקום, וכך נטען לסיכום, שקלול הנתונים השונים מוביל למסקנה כי יש ליתן עדיפות לשיקול השיקומי, על פני שיקולי הענישה האחרים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

דיון

44. תוצאתו העונשית של כל תיק המובא לפתחו של בית המשפט, הינה לעולם תוצאה אשר יש בה לשקף מכלול של שיקולים, ולעיתים רבות - שיקולים הנוגדים אחד את השני.

אמנה להלן את השיקולים המרכזיים הרלוונטיים לעניין העונש.

שיקולים התומכים בהשתתפות עונש חמור על הנאשם

45. עיון בעובדות האישומים השונים בהם הורשע הנאשם משאיר את הקורא פעור פה נוכח חומרת המעשים, קלות ביצועם, והיקפם.

46. במשך למעלה מ-4 שנים, פעל הנאשם, כמעט באין מפריע, על מנת לספק את צרכיו המיניים, תוך ניצול סקרנותו, תמימותו, וגילן הצעיר של ילדות אשר נהגו לעשות שימוש ברשת האינטרנט ולגלוש באתר המיועד לילדים ובני נוער. הנאשם פרס "רשת" ברחבי האתר בדמותה של הודעת התפוצה, אשר נשלחה כ-4000 פעמים (!), הגיעה למאות קטינות, ובה הצליח ללכוד קטינות, אשר ביחס לחלקן, אף ביצע הטרדות בוטות יותר, ועבירות מין חמורות יותר.

כך לדוגמא ביקש הנאשם מהקטינה א.א. **בת ה-13**, כי תתפשט, והורה לה לגעת בעצמה ולאונן, תוך שהוא תוך שהוא כותב לה, באופן הפונה לדמיונה, כי הוא נוגע בה, מפשיט אותה, מבצע בה מין אוראלי ואף מחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ואף תיאר לה כי הוא מאונן בזמן הצ'אט עימה. במספר הזדמנויות אף הורה לה הנאשם להתפשט והתפשט אף הוא, כאשר במקרים אלה, באמצעות מצלמת הרשת, ראתה א.א. את הנאשם במערומו ואף את איבר מינו והשניים שוחחו בצ'אט בכתיבה הכוללת תכנים מיניים. בפעמים נוספות במהלך התקופה, הופיע הנאשם לפני א.א. באמצעות המצלמה וביצע בה מעשה מגונה בפומבי בכך שאונן.

כך לדוגמא הטריד הנאשם מינית את הקטינה ג.ג. **בת ה-13**, בכך שכתב לה דברים שונים המתייחסים למיניותה כגון: האם היא קיימה יחסי מין, והאם היא מאוננת. באחת הפעמים אף שלח הנאשם לג.ג. תמונה שלו או של אחר, בתחתונים בלבד, ללא מראה פנים. בהזדמנות אחרת, ועל מנת לגרום להפסקת הקשר עם הנאשם, נאותה ג.ג. לשלוח לנאשם תמונה בה היא מצולמת כשהיא לובשת תחתונים.

כך לדוגמא הטריד הנאשם מינית את הקטינה ד.ד. **בת ה-11**, בכך שכתב לה, בין היתר, כי הוא רוצה "לעשות לה נעים" ושהיא "תעשה לו גם". הנאשם אף כתב לד.ד. כי הוא רוצה לראות את החזה שלה, לגעת לה בחזה ולקיים איתה יחסי מין. הנאשם תיאר בפני ד.ד. את ניסיונו בתחום המיני, וציין כמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

זה "כסף" לעשות "נעים לבנות". במקרה אחר, ציין הנאשם בפניה כי כאשר ראה את תמונתה בבגד ים הוא אונן.

כך לדוגמא הטריד הנאשם מינית באופן של שליחת "הצעות פגישה", או מסרים מיניים ברורים, את הקטינה ה.ה. כבת 12, את הקטינה ו.ו. בת ה-12, את הקטינה ז.ז. בת ה-12, את הקטינה ח.ח. בת ה-12, את הקטינה ט.ט. בת ה-12, ואת הקטינה י.י. בת ה-13.

47. כנלמד מכתב האישום, אותה שיטה של הטרדה מינית המונית לא היוותה סוף פסוק לנאשם, והוא המשיך לפעול, היכן שיכול היה, על מנת ליצור קשרים מיניים עם הקטינות השונות שנלכדו באותה רשת שטווה, או שנקרו בדרכו.

כך לדוגמא, בעל הנאשם בהסכמה את כ.כ. בת ה-14 ו-8 חודשים.

כך לדוגמא ביצע הנאשם מעשה סדום בהסכמה ובעל בהסכמה את ל.ל. בת 15, ואף הזמין את חברו להצטרף אליו, והדריך אותו כיצד לקיים יחסי מין עם ל.ל., תוך שהוא מפעיל לחץ על ל.ל. לקיים עם החבר יחסי מין, לחץ אשר הוביל לתוצאות המצופות מבחינתו. מדובר בדפוס התנהגות חמור המוכר מתיקי אונס מרובי נאשמים, בהם יש נאשם אחד מוביל, בו, על פי רוב, מפתחת הקורבן תלות מסוימת, והוא אשר דואג "להעבירה" ליתר חבריו. האופן בו השליך הנאשם את האחריות למעשה על הקטינה בת ה-15, רק ממחיש את עיוותי החשיבה הנזכרים בחוות הדעת השונות, ומהווה דוגמא לסיכון הטמון בהתנהגותו (ראה סעיף 17 להערכת המסוכנות).

כך לדוגמא, ביצע הנאשם מעשה סדום בהסכמה ובעל בהסכמה, במספר מועדים שונים, את מ.מ. בת ה-14 ו-4 חודשים.

כך לדוגמא, הטריד הנאשם מינית ובהמשך ביצע מעשה סדום בהסכמה ובעל בהסכמה, במספר הזדמנויות, את נ.נ. בת ה-14. הנאשם הזדהה בפני נ.נ. כבן 16, ורק לאחר קשר של חודשיים שכלל קיום יחסי מין, סיפר לה כי הוא בן 23. לא באופן מפתיע לאור גילה, החליטה נ.נ. שכבר פיתחה רגשות כלפי הנאשם, שלא לנתק את הקשר, ובהמשך, בשתי הזדמנויות, אף בעל אותה הנאשם בנוכחות קטינה אחרת (מ.מ. הנזכרת באישום העשירי).

48. מעשיו של הנאשם בוצעו על פני טווח של למעלה מ-4 שנים, כאשר בשום שלב, לא עצר הנאשם מיוזמתו את פעילותו הענפה, בשום שלב לא חש בושה, בשום שלב לא חש חרטה ובשום שלב לא חש אמפתיה לקורבנותיו. אלמלא פעילות המשטרה, ניתן להניח כי הנאשם היה ממשיך את מעשיו ופוגע בקטינות רבות נוספות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

49. הנאשם פעל בתחכום רב, תוך שהוא עוטר את הודעת התפוצה ב"אריזת הדרכה", הכוללת אף "הבטחה" לשמירת סודיות, וניתן לראות כי מעשיו לא התמצו ב"הטרדות מיניות באינטרנט", אלא כי עבריינות זאת, החמורה כשלעצמה, היוותה רק את נקודת הפתיחה לביצוע עבירות מין חמורות יותר, כמעשה מגונה בפומבי, בעילה אסורה בהסכמה, ומעשה סדום בהסכמה.

50. אני נכון להסכים עם התובעת באשר לחומרה המיוחדת הטמונה באישום השני, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של איומים וניסיון להטרדה מינית. מדובר באישום קשה, במסגרתו שלח הנאשם לב.ב בת ה-12 ו-10 חודשים, 3 תמונות שעוצבו בדרך ממוחשבת, ובהן נראה חדרה של ב.ב. ובו נערה ללא מראה פניה, כשהיא חשופת חזה, איבר מינה חשוף ומכנסיה משוכים כלפי מטה. לאחר שיגור התמונות, שדי בהן כדי לזעזע ילדה שגילה פחות מ-13, **פתח הנאשם במסכת איומים**, ואמר לב.ב בין היתר: **"אם את לא רוצה לראות את התמונות האלה במחשב עם מספר הפלאפון שלך והשם שלך, אז אני רוצה שתעשי איתי מצלמת אינטרנט"**. איומיו של הנאשם שנועדו לגרום לב.ב להפעיל את מצלמת האינטרנט, לא פסקו, וכמפורט בכתב האישום, כתב לה הנאשם, בין היתר: **"כנראה שבאמת לא אכפת לך מהתמונות... מעניין", "איזה מהתמונות אמרנו לשמור ואיזה לא אכפת לך מהן?";** וכן: **"ממם חבל שאין לך מצלמה... היית מפעילה לי כשהיית חוזרת... רק עם מגבת... עם הגוף דוגמנית שלך!";** וכן **"בטוח היית דוגמנית מעולה! עם גוף מדהים כמו שלך... נראה לי שתיהני מלדגמן אפילו במגבת..."**.

נראה כי עובדותיו של אישום זה יכולות להתיישב אף עם עבירות חמורות יותר, ומכל מקום – יש בהן כדי לחשוף היבט אלים וכוחני באופיו של הנאשם. קשה לתאר מה חשה ב.ב, שהייתה בת 12 ו-10 חודשים, שעה שמצאה עצמה עומדת תחת איום מוחשי לפרסום באינטרנט של תמונות עירום מפוברקות, ולהטרדות מיניות חוזרות ונשנות מצידו של הנאשם.

בשים לב לחומרתו של אישום זה, ולגילה של הקטינה המאוימת, דומני כי אף אם אישום זה היה עומד לבדו, היה בו כדי להצדיק השתת עונש משמעותי על הנאשם.

אציין כי ההיבט האלים והכוחני עולה אף מהאישום השלישי, במסגרתו, כתב הנאשם **לג.ב בת-13 כי אם לא תשלח לו תמונה שלה בתחתונים, הוא לא יניח לה**, ובהמשך אף שלח לה מסרון בו ציין: **"את זוכרת תשלחי לי את התמונה ואז אני יעזוב אותך"**.

51. העובדה כי הנאשם ניצל לפעילותו את רשת האינטרנט, מוסיפה מימד של חומרה למעשיו. האפשרות לשלוח מסרים מיניים, תוך שמירה על אנונימיות או תוך הצגת זהות בדויה, מעניקה תחושת בטחון לעבריינין, ויוצרת פיתוי רב לעשות שימוש ברשת לצורך מעשים כגון אלה שביצע הנאשם. הקלות המדהימה בה הצליח הנאשם לנהל חיים כפולים מהווה דוגמא מאלפת לנוחות הביצוע, ודומני כי יש בכך כדי ללמד על הצורך ביצירת הרתעה עונשית ממשית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

52. במסגרת טיעוניה, ציינה עו"ד יבין כי: "...רשת האינטרנט הינה המצאה חד פעמית ששינתה את פני האנושות ואיננו יכולים לדמיין היום את המציאות בלעדיה, אבל באחת היא יכולה להפוך לכלי הרסני. האינטרנט יכול לקשר בין אבודים, לקרב בין קרובים ולספק מידע בלי סוף, אך הוא יכול להפוך באחת לכלי משחית בידי אלה המנצלים את המרחב הווירטואלי כג'ונגל ובו ציידים מסתתרים מאחורי כתובות ושמות פרטיים בדויים אשר בלחיצת כפתור יכולים לשלוח תמונות עירום, להפעיל מצלמה, לבצע מעשים מגונים, ולהפוך על פניהם את חייו של הקטין הנמצא בצד השני..."

אני מסכים לחלוטין עם הדברים.

בעידן הנוכחי, חלק לא מבוטל מחיי החברה של הקטינים מתנהל תוך שימוש ברשתות החברתיות באינטרנט, וקיים קושי להגן עליהם מפני מסרים מיניים המועברים באמצעות רשתות אלה. התקופה בה יכול היה הורה לשרטט לילדיו "קלסטרון" של אדם אשר עלול להרע להם, או לדאוג לפיקוח אנושי על מעשיהם, ובכך לצמצם את סיכויי הפגיעה בהם, חלפה מן העולם. עברייני המין הפועלים ברשת האינטרנט, קשים לאפיון, שכן ביכולתם ללבוש צורות שונות, להציג תמונות כוזבות (כפי שעשה הנאשם), למסור פרטים כוזבים שונים, לרבות בעניין גילם (כפי שעשה הנאשם), ולמעשה – לעטות על עצמם כל זהות שיחפצו. בניגוד לעבר, עבריינים אלה אינם זקוקים עוד לשוטט בפארקים על מנת לאתר קורבנות, ודי להם במחשב פשוט על מנת להיות נגישים, כמעט באין מפריע, לאלפי קטינים - כולם בבחינת קורבנות פוטנציאלים. סבורני כי הצורך בהשתת עונש מרתיע מתחייב אף נוכח הקושי בהגנה על הקורבנות הפוטנציאלים.

53. הסניגורית התייחסה בטיעוניה לפער הגילאים בין הנאשם לקטינות, והסבירה כי אין המדובר בפער משמעותי מאד, וזאת בניגוד למקרים בהם מורשע נאשם בן 50 בעבירות מין בקטינות. הגם שיש שוני בין עבריין מין בן 50 לבין עבריין מין בן 19-24, אני מתקשה לקבל את טיעון הסניגורית ככזה המשליך באופן משמעותי על רף הענישה. ראשית, בחלק משמעותי מהאישומים פער הגילאים בין הנאשם לקטינות היה פער משמעותי של מעל 10 שנים או קרוב לכך. שנית, הנתון המשמעותי והרלוונטי הינו גילן של הקטינות קורבנות העבירה, ובשלותן הרגשית, וכללם מכתב האישום - מדובר בקטינות צעירות (11 - 15). שלישית, בטווח גילאים זה, ומן ההיבט ההתפתחותי, כל שנה היא משמעותית, כך שאף פער בן מספר שנים (והפער הקטן ביותר עמד באישום התשיעי על 6 שנים) הינו פער משמעותי.

בהקשר לפער הגילאים, בחנתי אף את טענת הסניגורית לפיה גילו "הרגשי" של הנאשם היה כגילן של הקטינות, ומכאן שאין לראות חומרה יתרה במעשיו. אין בידי לקבל את הטעון. בשלותו הרגשית של הנאשם היא אחד ההסברים שניתנו למעשיו (בצירוף לסוג של "מרד" בהוריו) אך בין הסבר זה לבין ראייתו ככזה המפחית מחומרת המעשים - המרחק ניכר. החוק מציב רף של גיל כרונולוגי ולא של גיל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

"רגשי", מה גם שמבחינת קורבן העבירה אין כל הבדל אם תבניותיו הרגשיות של עבריין המין תואמות את גילו האמיתי, או שמא הן תואמות גיל צעיר יותר. יתרה מכך, כאשר מדובר בקצין צה"ל אשר תפקד מבחינה מקצועית ו**חברתית** באופן התואם את גילו במערכות חייו האחרות, אני מתקשה לקבל את הטענה כי אישיותו מול הקטינות עברה מדי ערב טרנפורמציה עד כי ניתן לראותה כתואמת לילד בן 13. ואם כבר עסקינן בנאשם אשר בשלותו הרגשית תואמת לילד בן 13, יש לשאול כיצד כל מעשיו של אותו "ילד" מול הקטינות התמקדו בחתירה שיטתית לעיסוק במין, ולא בהחלפת מסרים תואמי גיל 13.

54. אין בידי אף ליתן משקל לטענה כי רוב הקטינות לא התלוננו, ולחלקן אין אינטרס כי הנאשם ירצה עונש מאסר. מעבר לעובדה כי טיעון זה, לפחות ברמת רצון של הקטינות, טעון הוכחה, הרי כאשר מגדיר עבריין את "קהל קורבנותיו" כקטינות בנות 11 עד 15, אין הוא יכול לזכות בהקלה בעונש רק משום שקורבנותיו התנהגו כפי שקורבנות בגילן עשויות להתנהג או להרגיש.

55. לאור חומרת המעשים והיקפם, כמו גם גילן הצעיר של הקטינות, נראה כי משיקולי גמול והרתעה - יש מקום להשתת ענישה משמעותית על הנאשם. רמת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, וכפי שיפורט בהמשך, מהווה נדבך נוסף המצדיק השתת ענישה משמעותית.

שיקולים אשר יש בהם כדי למתן את מידת העונש

56. שקלתי לזכותו של הנאשם את הודאתו בכתב האישום המתוקן, את הבעת החרטה ואת נטילת האחריות על מעשיו.

יש באמור לעיל כדי לעמוד לזכותו של הנאשם משני היבטים.

הראשון, יש משקל משמעותי בעיני להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום ולנטילת האחריות המשפטית, כצעד ראשון בתהליך שיקומו ובצמצום הסיכוי כי ישוב לבצע עבירות כגון אלה שביצע. אומר בהקשר זה כי אף אם בפני מעריכת המסוכנות נקט הנאשם בגישה מצמצמת ביחס לאחריותו, הרי שבבית המשפט קיבל אחריות מלאה, וביחס לרוב האישומים (11-3) עשה כן שלא במסגרת הסדר כלשהו, ומבלי שתוקנו עובדותיהם. גב' קייזר עמדה בעדותה על האבחנה בין הודאה בעבירות לבין לקיחת אחריות, שלא ניתן להפרידה מעיוותי החשיבה ומנגנוני ההגנה שעדיין פעילים, והדברים מקובלים עלי (ראה פרו' עמ' 28 ש' 32). אעיר כי אין בידי לקבל את טענת הסניגורית לפיה הנאשם מסר הודאה מלאה כבר במשטרה, וראה לדוגמא ההודעה ת/6 במסגרתה שמר הנאשם על זכות השתיקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

השני, הודאת הנאשם במיחוס לו הובילה לחסכון ניכר בזמן ציבורי. מדובר הן בזמן שיפוטי, הן בזמנה של המאשימה, והן בזמנם של עדי המאשימה. לציין, כי במקרה דנן, כתב האישום מונה מעל 40 עדים, חלקן קטינות. הודאת הנאשם כאמור לעיל, חסכה ניהולו של תיק מורכב מהיבט העדויות, וסבורני כי אין צורך לפרט עד כמה אקט העדות בבית המשפט עלול היה לפגוע בקטינות.

אסכם עניין זה ואומר כי אני מסכים עם עו"ד נהרי בדבר ההקלה המשמעותית בעונש לה זכאי הנאשם נוכח הודאתו במיחוס לו.

57. זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר עבר פלילי. אמנם, עסקינן במעשים עבריינים בהיקף ניכר שנעשו לאורך זמן כך שקשה לראותם ככשל נקודתי, אך עדיין – מדובר בנאשם אשר בפעם הראשונה נתקל במערכת אכיפת החוק.

58. נתתי דעתי לעובדה כי מדובר בנאשם צעיר, אשר ככל שיוטל עליו עונש מאסר, יהא זה מאסרו הראשון. דומני כי אין צורך להכביר מילים באשר לקושי הטמון בריצוי תקופת מאסר ראשונה.

59. נתתי משקל לעדויות האופי שנשמעו מטעם ההגנה. מהעדויות מצטיירת תמונה לפיה הנאשם תפקד בצורה מיטבית במערכות חייו הגלויות. בשים לב לעדויות שנשמעו, ולנתונים העולים מתסקיר שירות המבחן, ניתן להניח כי השבר בחייו של הנאשם ומשפחתו הינו שבר עמוק.

60. נתתי משקל לקולא אף למצבו הרפואי של הנאשם, ובמיוחד למחלת הפסוריאזיס הקשה ממנה סובל, המוצאת ביטוי בפריחה המכסה שטח ניכר מגופו (לא הוגשה חוות דעת רפואית מעודכנת אולם מטופס ההפניה לאשפוז עלה כי נכון ליום 11.3.09, כיסתה הפריחה קרוב ל-90% משטח גופו). ברור כי עונש מאסר, גם במקרה שלא יוביל להחמרה, לבטח לא יתרום להתמודדותו של הנאשם עם מחלתו.

61. הנתונים שפורטו לעיל עומדים לזכותו של הנאשם, ואף ללא קשר לסוגיית שיקומו, יהיה בהם כדי למתן את מידת העונש.

משקלו של השיקול בדבר שיקומו של הנאשם

62. כמפורט לעיל, הוגשו לעיוני 3 חוות דעת הסוקרות, מזוויות שונות, את נתוניו של הנאשם, את ההליך הטיפולי שעבר ועובר, ואת שיכול הוא לעבור בעתיד.

התמונה המצטיירת מחוות הדעת השונות הינה תמונה של נאשם אשר החל בהליך טיפולי, ויכול להיתרם ממנו, להעמיק את מודעותו והבנתו את עצמו והסיבות למעשיו, ולרכוש כלים לשיפור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

שליטתו בעצמו, בדחפיו וברצונותיו. התרשמות זאת, על פי גורמי המקצוע השונים, מבוססת על נתוניו האישיים של הנאשם, על המוטיבציה שמגלה להליך הטיפול, על מסקנות מטפלו בקבוצה הפסיכו-חינוכית לעברייני מין שהינה סוג של "מכינה" לקראת הקבוצה הייעודית לטיפול בעברייני מין, ועל התגייסות משפחתו על המשמעות הטיפולית של מהלך כזה.

לא ניתן לומר כי הנאשם שייך לאותה קבוצת עבריינים אשר אפסה התקווה לשקמם, ועל כן יש מקום בעניינם להתרכז בשיקולי גמול והרתעה בלבד.

63. לצד מסקנה זאת, ועל פי חוות הדעת השונות לרבות זו שהוגשה על ידי ההגנה, ברור כי הנאשם נמצא רק בראשיתו של ההליך הטיפולי, ולפניו כברת דרך משמעותית ולא פשוטה. בעת הנוכחית, מסוכנותו של הנאשם לציבור הינה ברורה ומוחשית, ואפנה בעניין זה להערכת המסוכנות המקיפה שנערכה לנאשם, ממנה עולה כי השילוב שבין הגורמים הסטאטיים לגורמים הדינאמיים והקליניים, מעמידים אותו ברמת מסוכנות בינונית - גבוהה. דומני אף שלא בכדי נעדרה חוות הדעת הפסיכולוגית שהגישה ההגנה התייחסות כלשהי לרמת מסוכנותו הנוכחית של הנאשם.

64. על יסוד המסקנה בדבר הצורך במתן טיפול לנאשם, ויכולתו להיתרם מטיפול שכזה, עולה השאלה המרכזית בדבר מקומו של השיקול השיקומי בתוצאה הסופית. במילים אחרות – יש לשאול האם השיקול השיקומי גובר על משקלם של השיקולים האחרים עד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל ושילובו של הנאשם במסגרת מרכז היום לטיפול בעברייני מין.

דומני כי התשובה לשאלה זאת שלילית.

אמנם, קיימים מקרים בהם נתנו בתי המשפט משקל בכורה לשיקול השיקומי (כנלמד אף מפסקי הדין שהגישה הסניגורית שעסקו בעיקר בעבירות סמים ונשק), אך סבורני כי במקרה דנן, הדעת אינה יכולה לקבל כי עונשו של מי שהורשע במספר כה רב של עבירות מין מגוונות (לרבות עבירות של מעשה מגונה בפומבי, בעילה אסורה בהסכמה ומעשה סדום בהסכמה), ביחס למספר רב של קטינות, ייעדר אלמנט מוחשי בדמותו של מאסר בפועל.

בית המשפט מחויב בראיית התמונה המלאה, ולא רק זאת הקשורה בשיקומו של הנאשם. בתמונה המלאה הניצבת לנגד עיני, קיימים נתונים רבים שפורטו לעיל - חלקם קשורים לחומרת המעשים המיניים, חלקם לאופן בו בוצעו המעשים, חלקם לגילן הצעיר של הקטינות, חלקם למספרם הרב של הקטינות שהפכו בעל כורחן לקורבנותיו של הנאשם, וחלקם למשך הזמן הארוך בו בוצעו המעשים. נתונים אלה מקימים הצדקות עונשיות בעלות משקל רב כגון גמול והרתעה. הטלת עונש המביא בחשבון אף הצדקות אלה מתחייבת הן מאופיו של המקרה, והן מתפקידו של בית המשפט להעניק הגנה לשלמות גופם ונפשם של קטינים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

במקרה שהובא לפתחי, אינני רואה כיצד ניתן לקיים תפקיד זה תוך התמקדות באינטרס אחד בלבד, וללא השתתפות עונש מאסר משמעותי על הנאשם שחטאו גדול וקשה, וסבורני כי הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח הערכת מסוכנותו של הנאשם המלמדת על הצורך להגן על הציבור מפניו.

65. חשוב אף לזכור כי הטלת עונש מאסר על הנאשם אינה סותמת את הגולל על האינטרס השיקומי, שכן מאותה סקירה של תוכניות הטיפול והשיקום בשב"ס (תע/1) עולה כי שב"ס מפעיל תוכנית שיקום לעברייני מין הכוללת קבוצות פסיכו - חינוכיות (12-15 מפגשים), קבוצות ייעודיות לטיפול בעברייני מין (תוכנית הנמשכת 18-24 חודשים), וכן קיימות תוכניות טיפוליות במסגרת מחלקות ייעודיות לטיפול בעברייני מין. מהסקירה אף עולה כי תוכניות הטיפול השונות מועברות על ידי מומחים בתחום, לרבות קרימינולוגים קליניים ממשד הבריאות.

66. מסקנתי הינה כי אף שיש מקום להתחשב בשיקול השיקומי, הרי ששיקול זה אינו דוחק לחלוטין את שיקולי הענישה האחרים, אלא משתלב בהם, ומוביל, בין היתר, לקיצור תקופת המאסר שהייתה מוטלת על הנאשם אלמלא כברת הדרך הטיפולית שעשה והאינטרס החברתי לשקמו.

סיכום

67. לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ואיזנתי ביניהם, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 44 חודשי מאסר לריצוי בפועל. מתקופה זאת יש לנכות את תקופת מעצרו של הנאשם שבין יום 27.6.10 ליום 7.9.10.

ב. 12 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך 3 שנים מיום שחרורו יעבור עבירה על הוראות סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.

ג. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך 3 שנים מיום שחרורו יעבור עבירה של הטרדה מינית, או עבירת איומים.

ד. פיצוי למתלוננות בהתאם לחלוקה הבאה: א.א (אישום ראשון) – 2,000 ₪; ב.ב (אישום שני) – 3,500 ₪; ג.ג (אישום שלישי) – 2,000 ₪; ד.ד (אישום רביעי) – 1,000 ₪; ה.ה (אישום חמישי) – 1,000 ₪; אישום שישי – 2,000 (סכום אשר יחולק באופן שווה בין המתלוננות באישום זה); כ.כ (אישום שמיני) – 2,500 ₪; ל.ל (אישום תשיעי) – 3,000 ₪; מ.מ (אישום עשירי) – 3,000 ₪; נ.נ (אישום אחד עשר) – 2,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.2.2012, והמאשימה תדאג למתן הודעה למתלוננות בדבר זכאותן לקבלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

7.9.11

ת"פ 10-07-4735 מדינת ישראל נ' נחום

אבהיר כי בנסיבות המקרה שלפני, ובשים לב לעובדה כי מדובר בהליך פלילי, אין בקביעת שיעור הפיצוי על ידי, כדי להביע עמדה או לקבוע כי הסכום משקף את מלוא הנזק שנגרם לכל מתלוננת ומתלוננת.

ה. ניתן צו כללי למוצגים.

ו. בשים לב לתוכניות הטיפול השונות שהוצגו במסמך תע/1, יבדוק שב"ס התאמתו ושילובו של הנאשם במסגרת התוכנית המתאימה.

ניתנה היום, 7 ספטמבר 2011, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט